

**“ดีใจมากที่รู้ว่าโรงเรียนได้รับทุนจากมูลนิธิ ดีใจแทนเด็กๆ เพราะน้ำ
ที่นี้เค็มมาก แต่เด็กเค้าไม่รู้สึกรอกว่าน้ำเค็ม ดื่มน้ำจนชินแล้ว เด็กบ้านนอกน
นะ แต่ช่างที่มาตรวจบอกว่าน้ำเค็มมาก ไม่ได้มาตรฐาน”**

คุณวรรณี ยางเดี่ยว โรงเรียนบ้านสำราญ

“เปิดเทอมเด็กคงดีใจ หรือตกใจก็ไม่รู้ละ”

นางวรรณี ยางเดี่ยว ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ของโรงเรียนบ้านสำราญพุดกลาง
หัวเราะ เมื่อนึกถึงเด็กๆ ที่จะได้เห็นเครื่องกรองน้ำและดื่มน้ำสะอาดในวันเปิดเทอม

“ดีใจมากที่รู้ว่าโรงเรียนได้รับทุนจากมูลนิธิ ดีใจแทนเด็กๆ เพราะน้ำที่นี้เค็มมาก แต่
เค้าไม่รู้สึกรอกว่าน้ำเค็ม ดื่มน้ำจนชินแล้ว เด็กบ้านนอกนนะนะ แต่ช่างที่มาตรวจบอกว่าน้ำเค็มมา
ไม่ได้มาตรฐาน”

ก่อนหน้านี้ เด็กนักเรียนโรงเรียนบ้านสำราญดื่มน้ำจากบ่อน้ำตื้นที่สูบน้ำจากเครื่องสูบน้ำที่
ได้มาจากงบประมาณส่วนตัวของคุณวรรณี และครูพิเชษฐ์ผู้เป็นสามีซึ่งปัจจุบันเกษียณจากครู และทำธุรกิจ
น้ำเที่ยวพร้อมที่พักแบบเป็นกันเองให้ชาวต่างชาติ

“บางครั้งก็มาช่วยสอนให้เด็กนักเรียน บางครั้งก็บริจาคเงิน
ช่วยบ้าง” ครูพิเชษฐ์ กล่าว

เมื่อเราเดินดูโรงเรียนโดยรอบก็พบว่า เครื่องสูบน้ำและสนา
เด็กเล่นของโรงเรียนก็ได้มาจากงบประมาณส่วนตัวของคุณวรรณีและครูพิเชษฐ์
ที่บริจาคให้แก่โรงเรียน

เมื่อเราถามถึงปัญหาที่ประสบอยู่ คุณวรรณีให้ข้อมูลว่า
“ปัญหาหลักๆ ของที่นี้คือความยากจนของเด็ก พ่อแม่ไปทำงานรับจ้าง
ที่กรุงเทพฯ ให้เด็กอยู่กับตายายหรือญาติ อีกอย่างก็คือปัญหาพ่อแม่
หย่าร้าง เด็กขาดอะไร ครูก็ต้องควักหรือหาเงินมาให้ สงสารเด็กน
นะ เด็กนักเรียนบ้านนอก มันซื่อๆ น่ารัก แต่ดื้อดื้อนะ ดื้อมาก”

โรงเรียนบ้านสำราญ ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 7 ต.หัวเรือ อ.เมือง จ.
อุบลราชธานี ห่างจากตัวอำเภอ 22 กิโลเมตร เปิดสอนระดับชั้น

อนุบาล1 - ประถมศึกษาปีที่6 มีนักเรียนทั้งหมด 73 คน ครูและเจ้าหน้าที่รวม 7 คน

ครูวรรณิเล่าว่าโรงเรียนได้งบประมาณโครงการอาหารกลางวันจากรัฐบาลสำหรับเด็กเพียง 29 คนเท่านั้น แต่ด้วยความสงสาร ทางโรงเรียนก็อุดหนุนให้เด็กทั้งหมดคือ 73 คน ได้กินอาหารกลางวันเท่าเทียมกันทุกคน

นอกจากนี้ ครูวรรณิยังเล่าถึงโครงการที่วางแผนไว้ว่า ขณะนี้โรงเรียนต้องการสร้างห้องสมุด แต่ยังติดปัญหาเรื่องงบประมาณ

“จะทำห้องสมุด แต่ยังไม่มืงบ ก็เลยได้แต่โครงแค่นี้ แต่ก่อนร้อนมากเพราะเป็นสังกะสี ชาวบ้านก็มาประชุมที่นี้ด้วยนะ” ครูวรรณิกล่าว

“ระหว่างที่ยังทำห้องสมุดไม่เสร็จ ตอนนี้ก็เลยยุบห้องเรียนเด็กชั้นป.4 ให้เรียนกับป.5 แล้วใช้ห้องเด็ก ป.4เป็นห้องสมุดแทนไปก่อน”

มูลนิธิเพื่อชีวิตที่ดีกว่าขอเอาใจช่วยและร่วมเป็นกำลังใจในการทำงานเพื่อเด็กๆของคุณครูโรงเรียนบ้านสำราญ ในการมุ่งมั่นพัฒนาวิชาความรู้และความเป็นอยู่ของเด็กๆอันเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไปในอนาคต